

"רוצחים בחוץ"

מחזה קצר מאת שגיא פלד

ארבעה בכירים בארגון נמצאים בחדר קטן. מנהל השיווק יושב
בפינה ומתעסק בטלפון הנייד שלו, מנהל האופרציה ומנהל
החשבונות יושבים על כיסאות מסביב לשולחן סלון קטן במרכז
החדר, ומנהל כוח האדם פוסע הלוך ושוב במתיחות.

מ.כ"א: אבל למה ככה בסודיות? אתם לא מרגישים שמשהו
כאן לא רגיל?

מ.שיווק: מרגישים מרגישים...

מ.כ"א: אתה דווקא נראה לי די רגוע שם.

מ.שיווק: כן, אני מנסה להירגע. אני ממליץ לך גם לעשות את
זה, אתה משגע את עצמך עם ההליכות האלה.

מ.אופרציה: מישהו יודע מה קורה במשרדים שלנו?

מ.כ"א: מישהו יודע בכלל למה אנחנו כאן?

מ.אופרציה: תכף הוא יגיע ויסביר הכל. סבלנות... (בלי סבלנות)

מישהו יודע מה קורה במשרדים שלנו??

מ.חשבונות: (למ.שיווק) אתה היחיד פה עם סוללה, אתה בודק

את זה?

מ.שיווק: אני מנסה אבל אין פה קליטה.

מ.כ"א: בכונה הוא בחר את המקום הזה. כי אין קליטה. אני

אומר לכם, משהו פה לא רגיל, הוא היה נשמע לחוץ.

מ.אופרציה: ברור שמשהו לא רגיל! אבל תכף הוא יגיע ויסביר, אין

לנו מה לנחש... ואתה מתחיל לשגע גם אותי עם

ההליכות האלה.

מ.כ"א: (מתיישב על הרצפה בעייפות ונאנח)

מ.אופרציה: (למ.כ"א) אתה מנהל מחלקה למען השם, מה אתה

יושב על הרצפה?

מ.כ"א: עזוב נו, העובדים לא פה... זה המקום הרגוע שלי.

מ.חשבונות: הרצפה?

מ.כ"א: קרוב לאדמה.

מ.שיווק: יוגה.

מ.חשבונות: (צוחק)

מ.כ"א: לא בהכרח קשור ליוגה

מ.שיווק: הכל אצלך קשור ליוגה

מ.אופרציה: בהכרח

(כולם צוחקים חוץ מ.מ.כ"א. נכנס פפינו עם בקבוקי
מים)

פפינו: ת..ת..תודה על ההמתנה, ברגעים האלה נכנס ה-

(נכנס המנכ"ל. השיער שלו פרוע והוא נראה לחוץ)

מנכ"ל: אתה לא צריך להתריע על הכניסה שלי, רק ביקשתי
שתפתח את הדלת.

(המנכ"ל ניגש ישר לשולחן בלי ליצור קשר עין עם
אף אחד ושופך עליו ערימת ניירות).

מ.כ"א: אפשר בבקשה הסבר על מה קורה כאן?

מנכ"ל:

מ.אופרציה: כן, למה כינסת אותנו כאן? מה קורה במשרדים
שלנו?

(כולם נעמדים)

מ.כ"א: מה כל הסודיות הזאת?

(כולם מתקרבים למנכ"ל)

מנכ"ל: (נעמד מול כולם) טוב. ככה. (למ.שיווק) תניח את

הטלפון, זה חשוב. (לכולם) בשבוע האחרון, כמו
שחלקכם יודעים – התחילו להפיץ עלינו שמועות. (מ.)

אופרציה ומחשבונות מגחכים) זה לא מצחיק. כן,
בהתחלה לקחנו את זה בתור בדיחה אבל מסתבר
שהבדיחה הזאת נראית די רצינית לכמה אנשים.

מ.כ"א: כמה אנשים?

מנכ"ל: לא מעט כנראה.

מ.שיווק: מה השמועות? ספר.

מנכ"ל: שאנחנו לא הארגון התמים שאנחנו טוענים שאנחנו.

שבעצם אנחנו כת מזיקה ושחבילות המזון שאנחנו
תורמים לנזקקים – רעילות.

מ.כ"א: אוי ואבוי.

מ.אופרציה: קונספירטורים.

מ.כ"א: למה שנעשה את זה?

מנכ"ל: אנחנו לא נעשה את זה.

מ.מחשבונות: מה הטענה שלהם?

מ.שיווק: שאנחנו בעצם שונאים עניים ובגלל זה אנחנו עוזרים

להם?

מנכ"ל: קשי יום, כן... משהו כזה. שאנחנו מנסים לדלל את

הנזקקים ברחובות. שאנחנו שלוחה של עשירים, או

עשירים בעצמנו – אני לא יודע – שמנסים לשנות את
הסדר החברתי ולמחוק חלק מהאוכלוסיה שלא נעים
בעין.

מ.כ"א: זה נוראי.

מ.אופרציה: תרגע, זה לא נכון.

מ.כ"א: איך הם אומרים כזה דבר? אנחנו אירגון תמים, לא
כת!

מנכ"ל: אנחנו אירגון תמים. נכון. אנחנו לא כת, ואת זה אני
רוצה שנזכור קודם כל. העניין הוא שהשמועות האלה
תפסו חזק. אנשים מאמינים.

מ.אופרציה: קונספירטורים...

מ.חשבונות: מה הם רוצים?

מנכ"ל: ...

מ. אופרציה: מה קורה במשרדים שלנו?

מנכ"ל: ברגעים אלה ממש, יש המון משולהב שעושה את
הדרך למשרדים שלנו. הם מתכוונים לשרוף הכל.

מ. כוח אדם: מה?!

מ.אופרציה: תגיד אתה רציני?!

מ.חשבונות: אוי ואבוי.

(מ.אופרציה וחשבונות ממלמלים אחד לשני בעצבנות

ולחץ. מ.שיווק מלמל לעצמו וחוזר להתעסק בטלפון)

מנכ"ל: פפינו הביא לי כמה ניירות עם פרטים אישיים שלנו שעדיף שלא יהיו שם עכשיו. הם לא אמורים לדעת איפה אנחנו גרים... אבל עד שאנחנו לא פותרים את העניין אנחנו די גרים כאן.

מ.כ"א: למה כאן?

מנכ"ל: כי אף אחד לא ינחש שאנחנו פה, לפחות בינתיים. אנחנו לא יכולים לצאת החוצה.

מ.אופרציה: כי יהרגו אותנו, אידיוט!

מנכ"ל: לא להתרגש.

מ.חשבונות: כמה עולה להשכיר את המקום הזה?

מנכ"ל: עזוב את הכסף עכשיו, זה ממש לא משנה.

מ.חשבונות: אני אצטרך להכניס את זה לדו"ח השנתי אז זה

דווקא-

מנכ"ל: זה ממש לא משנה! תגידו, מי פה עוד לא מבין על מה

מדובר?

מ.שיווק: אני בטלפון אבל אני מבין.

מ.אופרציה: מה אתה עושה בטלפון?

מ.שיווק: מחפש קליטה.

מנכ"ל: טוב, אנחנו לא יכולים לצאת כי ירצחו אותנו בחוץ, אם

מישהו צריך את זה בכתב פפינו פה יתלה שלט

שכולנו נזכור, טוב?! (פאוזה קצרה... במהלכה

המנכ"ל מתיישב לשולחן בעייפות בזמן שפפינו כותב

ותולה שלט שרשום עליו: "רוצחים בחוץ") אבל גם יש

גבול כמה זמן אנחנו יכולים להישאר כאן.

מ.אופרציה: שמת לי לב שאין פה אוכל.

מנכ"ל: אין בעיה של אוכל.

מ.אופרציה: תאמין לי, בתור מנהל אופרציה באירגון של תרומות

מזון לנזקקים, אני יכול להבטיח לך שדווקא כן יש

בעיה של אוכל.

מנכ"ל: לנו אין בעיה של אוכל!

מ.כ"א: אז איפה האוכל?

מ.אופרציה: אין פה אוכל.

מנכ"ל: פפינו יילך לקנות אם נהיה רעבים, הוא יכול להיכנס ולצאת. אף אחד לא מכיר אותו בסביבה, הוא אלמוני לגמרי.

פפינו: (מרגיע) באמת, אפילו חברים שלי לא מזהים אותי.

מנכ"ל: אין בעיה של אוכל... אבל אחרי שישרפו לנו את המשרדים הם ישאלו את עצמם איפה אנחנו, ותוך כמה שעות משטרה תתחיל לחפש אותנו. ואז ימצאו אותנו. ואז יחקרו אותנו. ואז ישחררו אותנו. ואז ירצחו אותנו.

מ.כ"א: למה!?

מנכ"ל: כי אנשים חושבים שאנחנו כת שמחלקת אוכל מורעל לנזקקים, תנסה לעקוב.

מ.אופרציה: קונספירטורים...

מ.כ"א: אה כן.. ואנחנו לא, נכון?

מנכ"ל: אנחנו אירגון תמים. פפינו תכתוב גם את זה.

(פפינו כותב ותולה מתחת לשלט הקודם שלט "אנחנו אירגון תמים")

מ.חשבונות: אוקיי אז בואו נהיה אנחנו הקונספירטורים, נראה שזה עובד.

מ.אופרציה: על מה אתה מדבר.

מ.חשבונות: בואו נפיץ קונספירציה על הקונספירציה. משהו

שירחיק את האש מאיתנו.

מ.אופרציה: אנחנו עוד לא שעה פה וכבר אתה מאבד את זה?

מנכ"ל: דווקא רעיון... (פאזזה קצרה) יש לך משהו?

מ.חשבונות: הממ... משהו עם אנשי לטאה.

פפינו: מה זה אנשי לטאה?

מנכ"ל: (קם) טוב... בואו נתרכז כולם. (למ.שיווק) עזוב כבר

את הטלפון, אין קליטה! (לכולם) בואו בואו כולם

בואו נתרכז טוב טוב, ונחשוב על משהו רלוונטי

לסיטואציה שלנו. סיפור שיסיט את האש מאיתנו.

נשלח את פפינו להפיץ את זה.

פפינו: בוס, עם כל הכבוד אני לא אוהב להפיץ שמועות.

מנכ"ל: כן, זה כי אתה מקסים, אבל להפיץ שמועה בשביל

לבטל שמועה אחרת- אפשר לומר שזה ההפך

מלהפיץ שמועה.

פפינו: (מהורהר) ההפך מלהפיץ... (החלטי) קנית אותי.

מנכ"ל: אני יודע. טוב, רעיונות.

מ.כ"א: נפיץ שמי שהפיץ את השמועה הוא אידיוט.

מ.אופרציה: לא, אתה גאון.

מ.כ"א: אבל זה נכון!

מ.חשבונות: לא ככה זה עובד... אתה צריך משהו מורכב, משהו

שקשה להאמין, אבל בכל זאת... קשה גם לא להאמין.

מ.כ"א: כמו מה?

מ.חשבונות: אילומינטי.

פפינו: מה זה אילומינטי?

מנכ"ל: פפינו אין לנו זמן לשאלות לא רלוונטיות-

מ.אופרציה: כן, די כבר עם השאלות פפינו

מ.שיווק: לך תביא אוכל פפינו.

מנכ"ל: כן, לך תביא לנו אוכל. קח (נותן לו את האשראי

שלו), לא להשתולל.

(פפינו יוצא)

מ.אופרציה: מה זה אילומינטי?

מ.חשבונות: זה אלה שמאחורי הקלעים שולטים במנהיגי העולם.

האליטה.

מנכ"ל: איך זה עוזר לנו?

מ.חשבונות: האליטה לא רוצה להרוג את העניים-

מנכ"ל: נזקקים-

מ.חשבונות: היא צריכה אותם. אם אין עניים-

מנכ"ל: נזקקים-

מ.חשבונות: אין עשירים.

מ.כ"א: אז מה אתה רוצה להפיץ? אני לא מבין.

מ.חשבונות: שאנחנו מהאילומינטי, אז למה שנרצה להרעיל

חבילות מזון לנזקקים?

מ.שיווק: למה שהאילומינטי ירצה לחלק חבילות מזון לנזקקים

מלכתחילה?

מ.חשבונות: (חושב לרגע) כי אנחנו רוצים לשמור אותם בריאים

וכשירים, בשביל להמשיך לנצל אותם!

מנכ"ל: רעיון נוראי.

מ.אופרציה: מסכים, (למנכ"ל בחנפנות) איתך, זאת אומרת. (למ.

חשבונות) רעיון מזעזע.

מ.שיווק: עדיף כבר להרעיל להם את החבילות מזון.

מ.חשבונות: (למ.שיווק) ומה איתך, יש רעיון? או שאתה עדיין

בקליטה?

מ.שיווק: קליטה.

מנכ"ל: עזוב שם את הטלפון כבר. חברים, להתרכז. (מצביע

על השלט "רוצחים בחוץ") מה אנחנו עושים כדי

לשנות את זה? משהו שלא יגרום לנו להיראות כמו

דיקטטורים במעצמות חשוכות, תודה.

מ.אופרציה: מה רוצים דווקא מאיתנו? אנחנו הורגים עניים?

מנכ"ל: מיעוטי יכולת.

מ.אופרציה: אנחנו?! זה הם שם שהורגים אחד את השני עם

הכנופיות שלהם והנשק הלא חוקי!

מ.חשבונות: זה טוב, תתמשיך.

מ.אופרציה: מה להמשיך?

מ.חשבונות: הם הורגים אחד את השני, זאת השמועה שצריך

להפיץ!

מ.אופרציה: זאת לא שמועה, זה מה שקורה.

מ.כ"א: והם שמים חבילות מזון בזירת הרצח כדי להפליל

אותנו!

מ.חשבונות: כן כן כן!

מנכ"ל: זה אולי מתקרר להיות רעיון...

מ.כ"א: ולפעמים הם הורגים אחד את השני עם החבילות מזון

עצמן, אבל לא באשמתנו! הם דוחפים אחד לשני

לגרון את הלחם! דוחפים דוחפים דוחפים!

מנכ"ל: זה מתרחק זה מתרחק... לא להתרגש-

מ.חשבונות: דוחפים דוחפים אותו!

מ.אופרציה: דוחפים את הלחם המטורפים האלה!

מנכ"ל: חברים...

מ.כ"א: והם מפיצים קונספירציות בעצמם כדי להאשים!

(נעלב פתאום) תמיד להאשים!

(מ.כ"א ו.חשבונות מתרגשים ומדברים אחד על גבי

דבריו של השני)

מ.חשבונות: פול מקארטני מת-

מ.כ"א: אלביס פרסלי חי-

מנכ"ל: להירגע.

מ.חשבונות: החליפו אותו בכפיל שגם שר טוב-

מ.כ"א: הוא גר באי בודד עם זהות בדויה-

מנכ"ל: (מצביע על השלט "רוצחים בחוץ") חברים...

(פפינו נכנס בזמן ההתרחשות, ניגש במהירות

למנכ"ל ומעביר לו פתק. המנכ"ל קורא)

מ.חשבונות: והמשיכו להוציא אלבומים כרגיל!

מ.כ"א: והמשיך להוציא אלבומים כרגיל!

מנכ"ל: (לפפינו) לך תבדוק בינתיים מה קורה במשרדים.

(פפינו יוצא)

מ.חשבונות: (בנשימה אחת) אנשי לטאה יהודים מסווים לבני אדם

מנסים לצבור כוח פוליטי בשביל לשטח את כדור

הארץ על ידי מעגלי תבואה וגז ממטוסי ריסוס בעיקר

באזור 51 ובקצרין –

מנכ"ל: שקט!!-

מ.חשבונות: ואנחנו נגדם!

(שתיקה)

מנכ"ל: נראה שיש בינינו חפרפרת...(שם את הפתק בכיס.

(פאזה)

מ.חשבונות: מה?!

מ.אופרציה: מה?!

מ.חשבונות: מי זה?

מ.כ"א: (למ.חשבונות) מי זה, אולי זה אתה.

מ.חשבונות: אני? הוא קפץ ראשון! (מצביע על מ.אופרציה)

מ.אופרציה: אני? אולי זה שמתחיל להאשים? (מצביע על מ.כ"א)

מנכ"ל: ואולי בכלל זה שעסוק בטלפון יותר מכל דבר אחר...

(למ.שיווק) עם מי אתה מנסה לתקשר שם?

מ.אופרציה: כן מה אתה עושה שם עם הטלפון כל הזמן.

מ.שיווק: מחפש קליטה, אמרתי לכם, רוצה לוודא שכולם אצלי

בסדר.

מ.חשבונות: כולם איפה?

מ.שיווק: במשפחה.

מ.חשבונות: במשפחת פשע שאתה מביא עלינו?

מ.כ"א: אתה מביא עלינו משפחה!?

מנכ"ל: בוא לפה, תביא את הטלפון.

מ.שיווק: מה עם פפינו? למה לא הוא? (פאזזה) הוא היחידי

שיכול להיכנס ולצאת, ומאיפה פתאום הפתק הזה

שהוא מביא על חפרפרת? חשבתי שהוא מביא אוכל,

תביא לראות את הפתק.

מנכ"ל: אני סומך על פפינו במאה אחוז.

מ.שיווק: ומי אמר שאני סומך עלייך?

מנכ"ל: תביא את הטלפון.

מ.שיווק: תביא את הפתק.

מ.חשבונות: פפינו מכור להימורים, אי אפשר לסמוך עליו.

מנכ"ל: הוא לא מכור להימורים. הוא הימר רק פעם אחת וזה

היה על קרב תרנגולים, כי הוא חשב שמדובר בקרב

בין אנשים על כתפיים בבריכה.

מ.חשבונות: (צוחק)

מנכ"ל: בראשון הוא הגיע למשרד עם עיניים נפוחות מדמעות

ולא הסכים לדבר עם אף אחד יום שלם.

מ.חשבונות: אכלתי עוף בצהריים באותו יום. הוא הקיא (צוחק)

מנכ"ל: (רציני) כן, אני זוכר גם שאתה זה שסיפר לו על הקרב

הזה. נראה לי שאתה די בקיא בהימורים.

מ.חשבונות: (רציני) אני לא מהמר.

מ.אופרציה: תראו תראו אותו חוזר לטלפון, תביא את הטלפון.

(מתקרב למ.שיווק)

מ.שיווק: עזוב אותי! השתגעת!

- מנכ"ל:** קחו לו את הטלפון (מ.חשבונות חוטף למ.שיווק את הטלפון) שלא יזוז (מ. אופרציה מרתק את מ.שיווק למקום)
- מ.שיווק:** (למנכ"ל) השתגעת... אתה כבר שנה משוגע ואף אחד פה לא עושה עם זה כלום!
- מנכ"ל:** כדאי לך לשתוק.
- מ.שיווק:** השמועות נכונות! יש פה אופרציה שלמה של הרעלת שכבת העניים ומי יודע מי עוד חלק מזה!-
(המנכ"ל מוציא אקדח ויורה למוות במ.שיווק. פאזזה)
- מנכ"ל:** (נשאר עם האקדח ביד) אומרים נזקקים... (פאזזה) מצטער, אי אפשר להתבלבל עכשיו.
- מ.כ"א:** הוא...הוא... אתה הרגת אותו?
- מנכ"ל:** בסוף הוא היה מסגיר את כולנו. על שקרים!
- מ.כ"א:** הוא שיקר?
- מנכ"ל:** תקרא את השלט. (מצביע על השלט "אנחנו אירגון תמים")
- מ.כ"א:** מה הוא מתכוון כבר שנה אתה משוגע? מה הוא אמר על אופרציה שלמה... למה הרגת אותו?

מ.אופרציה: (מתקרב למ.כ"א) בתור מנהל אופרציה אני יכול לומר

לך ששום דבר לא יכול לקרות מאחורי הגב שלי. אין

שום אופרציה. (למנכ"ל) חוץ מעניינים שבשגרה, מן

הסתם. זה מתקתק.

מ.כ"א: מה זה אומר?!

מ.חשבונות: (מתקרב גם הוא למ.כ"א) כל פעולה גם עוברת דרך

הנהלת חשבונות. לא ראיתי שום חריגה ולא קנינו

שום חומר רעיל. (למנכ"ל) חוץ מחומרים שבשגרה,

מן הסתם. זה רץ.

מ.כ"א: (מתרחק מהם בחשש) כולכם ביחד בזה...

מנכ"ל: תקרא את השלט.

מ.כ"א: איזה אירגון תמים?! על מה אתה מדבר, הרגע היה

פה רצח! ממתי אתה מסתובב עם אקדח?!

מנכ"ל: תשתלט על עצמך.

מ.אופרציה: ממתי אתה מסתובב עם אקדח באמת?

מ.חשבונות: כן מאיפה האקדח? ומאיפה הפתק דרך אגב?

מ.כ"א: אתה הולך להרוג את כולנו? (למ.אופרציה ומ.

חשבונות) הוא הולך להרוג גם אותכם בסוף, כמו

שהוא הרג אותנו! אל תסמכו עליו! תתרחקו ממני!

(מ.אופרציה ומ.הנהלת חשבונות נעצרים לרגע,

חוששים. המנכ"ל זורק את האקדח ומ.חשבונות תופס

(אותו)

מנכ"ל: הנה. אני לא מתכוון להרוג אף אחד. אני לא משוגע...

(למ.כ"א) אבל החדר הזה כנראה קצת משפיע עלייך.

מ.כ"א: (למ.חשבונות) תירה בו!! (מצביע על המנכ"ל)

(מ.חשבונות יורה למוות במ.כ"א)

מ.אופרציה: למה???

מ.חשבונות: אני לא סומך עליו... הוא רצה עוד רצח.

מנכ"ל: כבר לא צריך לסמוך עליו... הוא האמין לשקרים.

חברים, תקראו את השלט. רואים את זה? אנחנו

אירגון תמים-

מ.אופרציה: לא יודע כבר כמה זה-

מנכ"ל: רלוונטי! מאוד רלוונטי! ברגעים קשים צריך לזכור

שמה שאנחנו עושים כאן זה לחלק אוכל לנזקקים, זה

הכל. השמועות האלה... הקונספירציות האלה,

חודרות עמוק יותר אצל אלה שמעורערים מבעוד

מועד. ושניים כאלה אפשר לראות כאן על הרצפה.

(פאזזה)

מ.אופרציה: (לחוץ פתאום) אנחנו חייבים לעוף מכאן, משטרה

שתראה את זה תגמור את הסיפור של כולנו.

מנכ"ל: אי אפשר לצאת. תקרא את השלט (מצביע על

השלט הראשון "רוצחים בחוץ")

מ.אופרציה: שמע, בקרוב ישלחו משטרות לחפש אותנו וימצאו –

אתה אמרת – אנחנו חייבים לעשות משהו... רגע...

(פאזזה) אתה רוצה שזה יקרה, אה?

מנכ"ל: נו, באמת.

מ.אופרציה: (למ.חשבונות) אתה איתו בזה?

מ.חשבונות: במה!?

מ.אופרציה: (למנכ"ל) למה לא נתת לי את האקדח?

מנכ"ל: על מה אתה מדבר.

מ.אופרציה: אתה רוצה שימצאו אותנו כאן עם הגופות האלה ואז

תפלילו אותי אה? זאת הדרך שלכם להיפטר ממני?

מתי חשבת על התוכנית הזאת? אתה המנכ"ל אתה

יודע, יכולת פשוט לפטר אותי!-

מנכ"ל: אני הכי סומך עלייך מכולם, תחשוב בהיגיון.

מ.אופרציה: אני... אתם... אני... די! די! אני לא יודע מה לחשוב!

(פאזזה)

מנכ"ל: בואו נרגע שנייה.

מ.חשבונות: כן...

מנכ"ל: תביא לי את האקדח

מ.חשבונות: הממ.. למה? לא.

מנכ"ל: מה לא? אני אומר לך תביא לי את האקדח (מתקרב

צעד)

מ.חשבונות: למה אתה רוצה אותו?

מנכ"ל: כי היד שלך קלה מדי על ההדק. (מתקרב עוד צעד)

מ.חשבונות: (מכוון את האקדח אל המנכ"ל) לא. ממי היה הפתק

הזה?

מנכ"ל: (נעצר) מה קורה פה...? (מחליף מבטים בין מ.

חשבונות למ.אופרציה) אז תן לו את האקדח.

מ.חשבונות: (חושב) לא. תיכננתם את זה... אתם ביחד... אתם...

מ.אופרציה: על מה אתה מדבר?! אני הרגע... אתה חושב שזאת

הייתה הצגה?!

מ.חשבונות: (מכוון עליו את האקדח) לא יודע.

מנכ"ל: להירגע...

מ.אופרציה: אתה מכיר אותי, אני ספר פתוח, קרא אותי.

מ.חשבונות: (חושב) אתה לא התחלת את כל הבאלגן הזה (זורק

מבט אל הגופות).

מ.אופרציה: אתה החבר הכי טוב שלי כאן.

מ.חשבונות: (בחרדה) קח ממני את זה! (נותן למ.אופרציה את

האקדח)

מנכ"ל: (למ.אופרציה) תביא לי את האקדח.

מ.חשבונות: אל תביא לו!!!

מ.אופרציה: למה אתה רוצה את האקדח? למה אתה רוצה את

האקדח?!

מנכ"ל: אני רוצה לפרוק אותו ולשים בצד, הוא משגע את

כולנו!

מ.אופרציה: לא יודע אם אני סומך עלייך.

מנכ"ל: עכשיו אתה לא סומך עליי?!

מ.אופרציה: אני לא לא סומך עלייך, אני לא יודע אם אני סומך

עלייך.

מנכ"ל: טוב, לי גם קצת קשה לסמוך עלייך שאתה מכוון עליי

אקדח (מתקרב חצי צעד)

מ.אופרציה: (לחוץ) אל תתקרב. כל הזמן... כל הזמן מתקרב...

מנכ"ל: (מבין משהו) שניכם... שני הבכירים שלי...

מ.חשבונות: אל תתחיל.

מנכ"ל: בעצם, כשאני חושב על זה- אתם יכולים לנהל אופרציה שלמה וזייף דוחות מתחת לראדר, ואני בחיים לא אדע על זה. כמה חפרפרות יש פה?

מ.אופרציה: מה אתה אומר?

מנכ"ל: אתם מרעילים את החבילות!

מ.אופרציה: אנחנו לא. אני נשבע שאנחנו לא.

מנכ"ל: תראה כמה מהר אתה עובר לדבר ב'אנחנו'. השמועה נכונה, זה הכל קרה מתחת לאף שלי.

מ.חשבונות: אף אחד לא מרעיל כלום! תקרא את השלט!

מנכ"ל: השלט הזה נהיה לא רלוונטי מאז שירית במנהל כוח אדם.

מ.חשבונות: השלט הזה נהיה לא רלוונטי מאז שירית במנהל שיווק.

מנכ"ל: הוא התכוון להסגיר את כולם! אבל בטח שזה לא רלוונטי מבחינתך... אתה היית איתנו מההתחלה.

מ.חשבונות: נו באמת...

מנכ"ל: (למ.אופרציה) אם אתה באמת תמים כמו שאתה

טוען, תירה בו!

מ.חשבונות: למה שיירה בי?!

מ.אופרציה: אתה רוצה שאני אוכיח שאני תמים על ידי רצח?

מנכ"ל: לא.. לא יודע לא יודע לא יודע!!

מ.חשבונות: אל תירה בי, תירה בו. הוא איבד את זה, הוא מסתיר

דברים, הוא לא אמין.

מ.אופרציה: די! (מניח את האקדח על השולחן לידם וחוזר למקום

ביניהם ככה ששלושתם רחוקים אותו מרחק

מהאקדח) אף אחד לא לזוז. (פאוזה) שכחו

מהאקדח. (פאוזה) בואו נדבר.

(פאוזה)

מנכ"ל: (למ.אופרציה) מה אתה עושה כל היום במשרד שלך?

על מה אתם מדברים?

מ.אופרציה: סתם! הוא מאשר לי הוצאות אופרטיביות קטנות, לא

דברים שצריך להטריח אותך בהם.

מ.חשבונות: למה אתה חושד בי כל הזמן? כבר חודשים אתה זורק לי מבטים!

מנכ"ל: אני יודע טוב טוב על הבעיית הימורים שלך.

מ.חשבונות: איזה בעיית הימורים? (למ.אופרציה) על מה הוא מדבר?

מנכ"ל: אל תסתכל עליו, תסתכל עליי.

(המנכ"ל ומ.חשבונות מסתכלים אחד על השני.
פאזה)

מ.חשבונות: בסדר אני מהמר, אבל זאת לא בעיית הימורים.

מ.אופרציה: (צוחק צחוק קטן מתוח)

מנכ"ל: כל התירוצים שלך על דוחות שלא מסתדרים... כמה כסף משכת מהחשבון של האירגון?

מ.חשבונות: אוי אתה כזה מנותק.

מנכ"ל: סליחה?

מ.חשבונות: אתה מנותק, מנותק! אין לך מושג מה קורה

במשרדים שלך, אתה תמים. חושב שכולם עובדים בשבילך.

מנכ"ל: אתם עובדים בשבילי!

מ.אופרציה: יש שמועות, ואני לא מסכים איתן-

מנכ"ל: עוד שמועות?!

מ.אופרציה: אומרים שאתה מנותק, שאתה חושב על היעד הבא

ושאתה עוזב עוד רגע.

מנכ"ל: על זה אתם מדברים בארוחות צהריים שאתם

מלחששים לכם שם בשקט?

מ.אופרציה: אני לא חושב ככה-

מנכ"ל: אני רואה איך אתה נהיה אדום כל פעם שאני עובר.

לא מצליח לבלוע.

מ.אופרציה: אני לא מסכים עם הטענות שלהם-

מ.חשבונות: די כבר, חתיכת צבוע! אתה שם עין על התפקיד שלו

כבר שנה!

מנכ"ל: מה זה?

מ.אופרציה: מה אתה מדבר שטויות-

מ.חשבונות: נו, הוא מגיע אליי למשרד ומתכנן לי תוכניות שם

כאילו שאכפת לי.

מ.אופרציה: לרגע חשבתי שאתה חבר. לרגע.

מנכ"ל: אתה רוצה את התפקיד שלי?

מ.אופרציה: לא! אלא אם כן אתה עוזב זאת אומרת...

מנכ"ל: (צוחק)

מ.חשבונות: מה אתה צוחק? אתה רואה איך אין לך מושג מה

קורה?

מנכ"ל: איך זה מצדיק את זה שאתה גונב כסף?!

מ.אופרציה: (למ.חשבונות) אתה שקרן, ותחמן.

מ.חשבונות: (למ.אופרציה) אתה אידיוט.

מנכ"ל: אתם שניכם נחשים ואי אפשר לסמוך על אף אחד

מכם.

מ.אופרציה: (למנכ"ל) אני הייתי מחכה שתתפטר, לא הייתי עושה

כלום לפני!

מ.חשבונות: ממש.

מ.אופרציה: (למנכ"ל) למרות שאנשים היו שמחים אם הייתי מזיז

אותך מהכסא!

מ.חשבונות: הם לא.

מנכ"ל: הם היו שמחים? שמחים? הפתעה, אני לא הולך

לשום מקום!!! (חוטף את האקדח מהשולחן ויורה

במ.אופרציה)

מ.חשבונות: (מרים ידיים והולך אחורה, מבוהל) אני איתך, אתה
המנהל. אני אחזיר את הכסף, אני אחזיר את כל כסף,
אין לי סודות!

מנכ"ל: (יורה במ.חשבונות. הוא מפיל את האקדח לרצפה
ומתנשף בחרדה. פפינו נכנס עם שקיות)

פפינו: (פולט צעקת בהלה. פאזה. מסתכל על הגופות)
אז... לא מצאתם פתרון בסוף? (המנכ"ל מסתובב
אליו) אתה נראה... טוב... (פאזה. מנסה לעודד) יש לי
חדשות טובות.

מנכ"ל: (חלש) כן?

פפינו: כן, הייתי במשרדים- כולם עובדים כרגיל.

מנכ"ל: מה?

פפינו: כולם עובדים כרגיל! לא שרפו כלום, הכל בסדר.

מנכ"ל: מה...

פפינו: ביררתי קצת ומסתבר שהשמועות היו על אירגון אחר-
איזה אחד שתורם תרופות לעניים-

מנכ"ל: נזקקים, פפינו... קשי יום...

- פפינו:** אז זאת הייתה טעות! אין עלינו שום שמועות, כולם עובדים כרגיל. (מצביע בהתרגשות על השלט "אנחנו אירגון תמים") אנחנו אירגון תמים!
- (פאזזה. שניהם מסתכלים על הגופות)
- מנכ"ל:** אז הכל בסדר? לא קרה כלום?
- פפינו:** אה... כן... לא יודע אם לא קרה כלום.
- מנכ"ל:** לא קרה כלום... הכל בסדר... אנחנו אירגון תמים. תסתכל על השלט.
- פפינו:** קצת קשה לקרוא אותו כבר, פשוט הדם-
- מנכ"ל:** (חלש) תנקה תנקה... ואז תסתכל על השלט...
- פפינו:** מה?
- מנכ"ל:** תנקה את השלט... את הריצפה... הבאת אוכל?
- פפינו:** כן. (מושיט לו את השקיות)
- מנכ"ל:** אני מחכה באוטו... (לוקח את השקיות והולך לכיוון הדלת)
- פפינו:** אני לא עם האוטו פה-
- מנכ"ל:** אז אני אלך ברגל... יום יפה... (לא מסתכל עליו, ממשיך לכיוון הדלת)

פפינו: אתה מכוסה בדם, אתה לא רוצה שאני אנק-

(המנכ"ל יוצא, הדלת נטרקת. פפינו נשאר ומתחיל לנקות את

השלטים)

סוף.